

Het verhaal van A.

Zeven maand geleden kwam ons dochtertje A. ter wereld. Ze is een heel lief en stil kindje die haar maar af en toe laat horen. Ze kan soms heel nerveus zijn, maar door de medicatie die ze nu krijgt, is ze heel wat rustiger. Na A. haar geboorte merkten de dokters direct bepaalde problemen op. Er werd beslist om een hersenscan te laten doen waar ze een letsel op verschillende plaatsen van haar hersentjes zagen. Ze is een kindje met een zware problematiek, op verschillende vlakken heeft ze een grote achterstand en ze ziet en hoort ook niet goed. Het was natuurlijk een grote klap voor ons nadat we te horen kregen wat er met A. was. De ene dag lukt het beter dan de andere dag om het ergens een plaats te geven, maar als koppel zijn we wel positief ingesteld, we moeten vooruit! Voor A. is het bovendien een erg moeilijke start geweest, maar ze heeft het goed overwonnen. Het is niet dat we omwille van haar problematiek niet trots zijn op onze dochter! Soms kan ze ons echt verrassen zoals toen ze voor het eerst patatjes gegeten had en ze dat super goed gedaan heeft.

Via de sociale assistente van het ziekenhuis kwamen we terecht bij 't Spoor. Zij stelde ons de thuisbegeleidingsdienst voor en gaf ons al heel wat informatie mee. Voor mij is het gevoel dat we bij de dienst terecht kunnen enorm belangrijk. Ik noem dat een beetje thuiskomen: het gevoel hebben dat je bij hen terecht kan en ze er voor ons zijn. Ik ben heel blij dat er zo'n dienst bestaat zodat we er niet alleen voor staan en we ondersteund worden bij al onze vragen.

Toen A. een maand oud was, is de thuisbegeleidingsdienst voor het eerst bij ons thuisgekomen voor een eerste intakegesprek. Het was wel wennen, want in principe moet zo'n dienst als je een gezond kindje hebt niet bij jou thuiskomen. Na het eerste gesprek, dat zeer goed was meegevallen, waren we vooral heel tevreden dat de dienst ons ging helpen en ondersteunen.

Nog een maand later is de kinesist-thuisbegeleidster voor het eerst langsgekomen. Telkens wanneer een thuisbegeleidster langskomt, heb ik een blaadje vol met vragen die ik de dag voordien met mijn vriend opstelde. Zo ben ik goed voorbereid als ze komt en ben ik soms al een stapje voor. Doordat ze steeds een antwoord op mijn vragen geven of zoeken, heb ik echt het gevoel dat ik steeds bij hen terecht kan en ze voor me klaar staan. Naast het beluisteren van mijn verhaal, geven ze me ook veel tips voor dagdagelijkse dingen zoals hoe we A. op een goede manier kunnen vasthouden, wat gepast speelgoed voor haar is, hoe we haar visueel kunnen stimuleren,...

Wat ik bovendien echt positief vind, is dat je materiaal en speelgoed kan uitlenen zodat je ze zelf niet moet aankopen. Wanneer je iets aankoopt, ben je nooit zeker of je kindje er wel interesse voor zal hebben. 't Spoor organiseert daarnaast ook activiteiten zoals snoezelzwemmen, waar we een tijd geleden voor het eerst naar toe gingen. A. heeft er echt wel van genoten. Op die manier kan je in contact komen met andere ouders en andere gezinnen wat ik bovendien heel belangrijk vind. Je krijgt de mogelijkheid om elkaars ervaringen te delen en elkaar tips uit te wisselen.